

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 8.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Sovražniki katolicizma.

Mnogi ljudje znajo dobro glumiti, četudi niso glumci po poklicu. Glumijo prijaznost in milobo, pa so trdosrčneži in suroveži. Glumijo dobrotljivost, pa so sebičneži. Glumijo miroljubnost, pa so prepirljubi. Glumijo strpljivost, pa so zagrizeni nestrpnjenci. Glumijo versko vdanost, pa so mlačneži, brez- in protiverci. Tako glumljenje je dobro premišljeno ter usmerjeno v lasten dobiček. Smoter mu je: preslepiti druge ter jih izrabiti v doseg sebičnih namenov. To se dogaja zlasti v politiki, kjer glumijo cele stranke skrb za ljudski blagor, nacionalnost, demokracijo, svobodoljubnost, strpljivost in vernost.

Mnogi imajo dovolj spretnosti in sreče, da morejo tak dobičkanosni glumski posel opravljati dolgo časa. Pa nastopijo trenutki, ko jim krinka odpade kar sama. In pokažejo se obrabi, kakršni so, in odkrijejo se duše s svojimi mislimi in težnjami. Takšno razkrinkavanje obrazov in odkrivanje duš je povzročila parlamentarna razprava o konkordatu, sklenjenem med rimskim papežem in našo državo. Ob tej priliki je padla krinka znane rečenice: »Brat mi mio koje vere bio«, s katero zakrivajo gotovi pravoslavni krogi svoje velesrbske nadvladovalne namene tudi na verskem področju. Ti krogi so pokazali takšno versko nestrpnost in zagrizeno borbenost, da se ne moremo dovolj načuditi. Padla je krinka framacij, ki je že itak bila prav prozorna, in pokazalo se je, da tiči za navideznim človekoljubjem strupena mržnja zoper Boga in Cerkev. Padla je krinka JNS, ki je razkrila svojo nejugoslovansko, katoliški Cerkvii sovražno dušo.

JNS proglašajo vero kot svetinjo. Ko pa gre za to, da se z mednarodno pogodbo prizna organizirani katoliški veri in Cerkvii pravni obstoj in jamstvo vsestranskega nemotenega delovanja, pa zavrešči iz JNS grl strasten glas: Ne! Katoliška Cerkev je božja ustanova. Kdor nastopa proti njej ter ji noče priznati od Ustanovitelja ji danih pravic, nastopa proti Bogu samemu. To je resnica, ki je jasna vsakemu pravemu katoličanu. Ako ugotovitev te resnice vzbuja pri JNS nejevoljo in jezo, s tem ti ljudje dokazujejo, da imajo od katolištva samo ime, drugega pa nič. Izraz velikega liberalnega licemerstva je, ako hočejo naši laži-svobodomiselci in piškavi naprednjaki Boga zaščititi pred Cerkvijo. Bog je cerkev ustanovil, v cerkvi živi in v cerkvi deluje. Kdor nasprotuje cerkvi in njenim bistvenim pravicam, nasprotuje njenemu božjemu Ustanovitelju.

Vse zgabno JNS licemerstvo razgrinja

pred javnostjo JNSarsko laži-kmetijsko glasilo »Kmetijski list« (11. avgusta), ki popolnoma odobrava postopanje tistih »naših« poslancev, ki so glasovali proti konkordatu. V prejšnji številki pa je v opravičilo svojih poslancev zapisal to-le: »Proti konkordatu je vsa napredna in nacionalna slovenska javnost, ki hoče imeti verski mir, ki hoče, da cerkev služi Bogu in narodu, ki hoče, da se cerkev dvigne nad politične stranke, ona napredna in nacionalna javnost, ki misli pošteno krščansko in katoliško in ki brezpogojno zahteva, da se vera in cerkev ne zlorablja v politične svrhe.« Vsa lažnivost in hudobnost slovenskega svobodomiselstva in naprednjakarstva je izražena v teh besedah.

Konkordat je sklenil z našo državo rimski papež. Ta torej po besedah »Kmetijskega lista« ne misli »pošteno krščansko in katoliško«, ker je po sodbi tega lista proti konkordatu vsak, »ki misli pošteno krščansko in katoliško«. Boljše naši liberalci niso mogli obsoditi svojega »krščanstva in katolištva«, kot so to izvršili z navedenimi besedami. Konkordat je bil sklenjen ne s kako politično stranko in v politične namene, marveč z vlado naše države, in to v namen, da se zjamči katoliški Cerkvii pravnim in zakonskim potom obstoj, razvoj in možnost delovanja, da more cerkev »služiti Bogu in narodu«. Brez enakopravnosti katoliške Cerkve ni verskega miru v naši državi; kdor je torej za tak mir, ta mora biti za konkordat.

JNS bi se, kakor vidimo, pred našim katoliškim ljudstvom rada opravičila z zavijanjem in lažmi. Človek, ki laže, pa svoje krivde ne opraviči, marveč jo pomnoži. JNSarji in njihovi zavezniki, ki so nasto-

pali, pisali, govorili ali glasovali proti konkordatu, stojijo kot krivci pred našim ljudstvom. Ljudstvo jim tega njihovega podlega izdajstva naših katoliških verskih interesov ne bo nikdar odpustilo. »Kmetijski list« je zapisal v članku, ki smo iz njega povzeli gornje besede, še te-le značilne besede: »Ves srbski narod enodušno odobrava postopanje in glasovanje parlamentarne opozicije (namreč proti konkordatu)«. To je zopet JNSarska laž! Saj so vendar za konkordat glasovali niti ne polovica poslancev katoliške vere, kar jim bo v večno sramoto, marveč po veliki večini poslanci pravoslavne vere, torej sinovi srbskega naroda. Prav taka neresnica je trditev »Kmetijskega lista«, da je »srbski narod in pravoslavje s konkordatom najbolj zadet«. Konkordat se tiče katoličanov, pa ne pravoslavnikov. Ko so pravoslavni dobili leta 1929 svoj cerkveni zakon, ali smo se katoličani čutili zadeti? Kako naj se sedaj čutijo prizadeti pravoslavni, ko mi katoličani dobimo svoj zakon?

Slovenski JNSarji se torej v svoji borbi zoper katolicizem skrivajo za hrbet pravoslavja. Na njihovo sklicevanje na pravoslavne kroge jih vprašamo: Kdo pa vas je poslal v parlament, mar ne slovenski katoliški volilci? In komu ste predvsem odgovorni za svoje politično delovanje, mar ne slovenskemu katoliškemu ljudstvu? Pokažite se slovenskemu ljudstvu na javnih zborovanjih, da mu daste odgovor za svoje postopanje in glasovanje! Pozvali smo že poedine poslance, ki so glasovali zoper konkordat, naj pred ljudstvom obrazložijo in opravičijo svoje ravnanje. Ta poziv ponovimo. Kdor pa se pred naše ljudstvo ne upa, tak sam sebe obsoja. Kdor izdaja verske svetinje našega naroda, si je sam pritisnil na čelo žtg, ki mu ga nihče ne more izbrisati.

Mussolini zaključil velike italijanske manevre z govorom. Mussolini se je udeleževal 11 dni velikih manevrov na Siciliji. Ob koncu manevrov, 20. avgusta, je govoril v Palermu pred stotisočglavo množico svoj davno napovedani govor, katerega so prenašali v 12 državah po radiju in ga v noči oddajali v 11 jezikih. Nas zanima iz Mussolinijevega govora, da je posebno naglasil, kako so se brezdvomno

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

zboljšali od marca do danes odnosi z Jugoslavijo. Z ozirom na izid državljanske vojne v Španiji je Mussolini napovedal, da Italija ne bo trpela v Sredozemskem morju boljševizma ali kar bi bilo njemu podobno. Mussolini je zaključil svoj govor s pozivom na mir.

Dobava orožja povzročila spor med Portugalsko in Čehoslovaško. Portugalska vlada je prekinila diplomatsko razmerje s Čehoslovaško in je sporočila čehoslovaškemu poslaniku v Lizboni, da ima zapustiti portugalsko ozemlje. Do spora je prišlo radi dobave orožja. Portugalska je naročila radi oboroževalnega programa večje število strojnic iz Čehoslovaške. Ko je že bila kupna pogodba skoraj sklenjena, je vlada v Pragi sporočila, da naročila ne more izvesti glede na dogovor o nevmešavanju v špansko državljansko vojno,

Slovenska katoliška obitelj kupuje in rabi poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda. Na vsaki pošti samo en dinar

Angleško poročilo naglašja glede spora, da so čehoslovaške orožarne dobavile najprej vojni material rdeči vladi v Valenciji, potem pa so bile radi kitajskih naročil tako zaposlene, da naročilo iz Portugalske sploh ni prišlo v poštev. Portugalska vztraja na stališču, da mora dobiti ona prva naročeni vojni material, katerega je tudi plačala. Nesporno je, da so zadaj neke intrige od države, ki ne želi, da bi se Portugalska oborožila, čehoslovaška vlada pa je nasedla tem intrigam.

Za varnost v Sredozemskem morju. V zadnjem času so se množili slučaji, da ladje drugih držav niso bile ogrožene samo v morju krog Španije, ampak v območju celotnega Sredozemskega morja. Pred kratkim sta potopili dve torpedovki neznan narodnosti petrolejski parnik iz srednjeameriškega mesta Panama. Posadko 38 moških je rešila angleška ladja. Čisto tuja podmornica je torpedirala parnik valencijske rdeče vlade, ki je vozil vojni material iz Rusije v Barcelono v Španiji, tik pred vhomom v turško morsko ožino Dardanele. Parnik se je potopil, posadko so rešili. Španska rdeča in nacionalistična letala so izvršila že več bombnih napadov na francoske, angleške in druge parnike. Radi popolne nesigurnosti v Sredozemskem morju sta sklenili Anglija in Francija, da bodo njihove trgovske ladje plule v spremstvu bojnih ladij, ki bodo napadle sleherno podmornico, ki bi brez vsakega opozorila poskusila na odprtem morju ustaviti kako trgovsko ladjo. Pogoste napade na trgovske ladje je mogoče tolmačiti le na ta način, ker je odločena Rusija poslati rdeči valencijski vladi velike pošiljke vojnih potrebščin, da bi v zadnjem hipu omogočila zmago komunistov.

POLOŽAJ V NACIONALNEM IN RDEČEM TABORU V ŠPANJI

Nacionalisti prebili rdečo fronto na severu

Poročali smo v zadnji številki, da je osredotočil vrhovni poveljnik španskih nacionalnih čet general Franco novo ofenzivo proti zadnji in največji rdeči postojanki na severu, proti obmorskemu mestu Santanderu. Francove čete so južno od Santandra prebile sovražno fronto na štirih mestih. Bele čete so na cesti, ki vodi iz Palencije v Santander, zasedle važno mesto Reinoso, ki šteje 10.000 prebivalcev in je drugo največje mesto v severni pokrajini in važna industrijska točka, iz katere so se preostanki rdečih miličnikov na severu zalagali z novimi topovi in raznim drugim vojnim materialom. Glavno vlogo pri Francovih napadih igrata letalstvo in topništvo. Kjerkoli so se skušale bežati rdeče čete ustaviti in nanovo utrditi, so jih pregnali Francovi letalci in topovski ogenj. Reinoso je branilo 20 rdečih bataljonov, ki so uničeni, so se razbežali, ali pa so se predali nacionalistom, ki so tudi zajeli ogromen vojni material. Nacionalisti so vdrl tudi v zgodovinsko mesto San Miguel dela Luena. S tem so obšli utrjene postojanke v pogorju El Pardas. Prodirati nameravajo po dolini reke Pas, ki teče sporedno z glavno cesto iz pokrajine Palencije v Santander in jim

bo sedaj prodiranje do cilja, do Santandra, zelo olajšano. Mesto Santander so začeli rdeči že izpraznjevati in odvažajo dnevno iz njega na parnikih civilno prebivalstvo in predvsem žene in otroke.

Iz rdečega tabora na jugu

Rdeča vlada v Valenciji je že razpravljala o svoji preselitvi v Barcelono ob morju, odkoder bi ji bil omogočen pobeg na ladje. Predvsem bi se naj preselilo ministrsko predsedstvo, notranje, finančno ter pravosodno ministrstvo, vojno ministrstvo bi še ostalo za naprej v Valenciji.

General Miaja, prvotni rdeči branilec Madrida, ki je bil radi ponesrečene rdeče ofenzive pri Bruneti premeščen iz Madrida na aragonsko fronto, se je vrnil nazaj v Madrid. Preiskava je dognala, da je zakrivil popolni polom pri Bruneti že itak popolnoma odstavljeni general Lister. — Radi neuspehov rdečih je močno vznevoljen diktator Rusije Stalin, ki je po svojem glavnem poslaniku v Španiji zahteval, da se rdeča vlada v Valenciji prostovoljno podvrže nadzorstvu ruskega vojaškega odposlanstva. Obenem je obljubil rdečim vso nadaljno pomoč. Te dni so odplule tri ruske tovorne ladje proti Španiji z velikimi tovari vojnih potrebščin. V Španijo je odpotovalo večje število ruskih letalskih, pehotnih in topniških častnikov.

LJUTA BORBA MED KITAJCI IN JAPONCI

Za Šanghaj

Naše čitatelje smo že seznanili z dejstvom, da se je vojna med Kitajci in Japonci v zadnjem času osredotočila za posest najvažnejšega kitajskega obmorskega mesta Šanghaj, ki je največje mesto Azije in na petem mestu med svetovnimi pristanišči. Šanghaj je največje trgovsko in industrijsko središče Kitajske in zalaga zaledje, ki je večje od Evrope in ima nad 200 milijonov prebivalstva. 67% uvoza na Kitajsko gre skozi Šanghaj. Šanghaj ima štiri milijone prebivalcev ter poseda 350 moderno opremljenih tekstilnih tovarn, 170 tovarn za predelavo železa in jekla in še vse mogoče druge tvornice po zgledu evropskih vele mest. Šanghajska industrija je razpodeljena po zelo obsežnih predmestjih. Ker je Šanghaj v vsakem oziru tako važna točka, je samo ob sebi umevno, da cvetijo tamkaj največji denarni zavodi, v katere se steka v glavnem angleški in ameriški kapital.

Šanghaj so napadli Japonci že leta 1932 in bi se ga bili tedaj tudi polastili, da jim niso zasedbe onemogočile velesile z vse-mogočimi grožnjami in pritiski. Ker ni šlo leta 1932, bi naj uspelo sedaj. O tem so bili prepričani Japonci in so naperili svoj glavni napad na to najvažnejše mesto.

Pod zaščito topov 30 bojnih ladij so tokrat izkrcali eno divizijo v domnevi, da Kitajci v Šanghaju še niso pripravljeni na odpor in se ga bodo polastili z lahkoto.

Japonci so se tokrat pošteno uredili. Kitajcev niso našli nepripravljenih, ampak so jih celo z izkrcanjem izzvali na napad, ki bi znal izpasti za Japonsko porazno.

Kitajci presenetili Japonce s topništvom in letalstvom

Kitajska armada, katera brani Šanghaj in pritiska Japonce nazaj, šteje 100.000 najboljše izvežbanih in oboroženih moških.

Pri ljutih borbah za Šanghaj se je dosedaj najbolj izkazalo kitajsko topništvo in letalstvo. Kitajski letalci izvajajo najdrzejše bombne napade na japonske bojne ladje, od katerih je že bilo nekaj prav hudo poškodovanih. Radi neprestanih bombnih napadov je zapustilo Šanghaj 2500 žena in otrok inozemcev. Za obrambo Šanghaja so si priborili Kitajci v dosedanjih najhujših bojih vojaško tako ugodne in važne postojanke, da bi jih zamogla prepoditi in poraziti le zelo močna japonska ofenziva.

Po drugih bojiščih na severnem Kitajskem

Po svetovni vojni so Japonci nemoteno osnovali ogromno cesarstvo Mandžurija, katero so odtrgali od Kitajske. Z leti so Japonci uvideli, da je položaj Mandžurije nevzdržen, ako ji ne pridobijo mogočno zaledje. To mandžursko zaledje bi naj tvorile nadaljnje kitajske pokrajine: Čahar, Hopej in Santung. V Hopeju leži starodavno kitajsko mesto in bivša prestolnica Peking, katerega so zasedli v tej vojni Japonci, a so že prešli Kitajci za zopetno osvojitve v ofenzivo. Potisnili so Japonce nazaj in ogrožajo njihove najvažnejše postojanke. Radi kitajskega pohoda na Peking so poslali Japonci iz Mandžurije in Koreje znatna ojačenja na to fronto. Japonske vojaške sile v Mandžuriji so tako oslabiljene, da obstoja resna nevarnost, da pride tamkaj do upora številnih onih, katere so že nahujskali proti Japoncem ruski komunisti.

Hudo so bili Japonci po lastnem priznanju poraženi na prelazu Nankov, kjer so zadeli na nepričakovan odpor Kitajcev ter je padlo 5000 njihovih vojakov. Ta poraz pripisujejo Japonci težavnosti krajevnih razmer, kjer niso mogli nastopiti ne z letali radi megle in ne s tanki.

Moč Japoncev in Kitajcev

Japonske vojske sile na severnem Kitajskem cenijo dosedaj skupno na 80.000 moških. Okrog 15.000 moških se kreta krog Hankova, 30.000 je razvrščenih na bojni črti od Pekinga do Tiencina in 35.000 jih je pred Šanghajem. — Kitajska je odredila dne 18. avgusta splošno mobilizacijo, kateri se bo sigurno odzvalo vse, ker čutijo vsi z domovino. Glede preskrbe po splošni mobilizaciji ustvarjene kitajske armade z orožjem in drugimi potrebščinami se ni bati, ker je za Kitajce ameriški in angleški kapital in gotovo tudi Rusi ne bodo podpirali Japoncev.

Vsekakor so si skušali tokrat Japonci presneto vročo kašo, kateri bodo težko kos, saj so tudi velesile proti njihovi nenasitnosti glede ozemlja, ki jim nikakor ne pripada in so ga že toliko odtrgali z zvijačo in zahrbtnostjo bratskemu narodu Kitajcev.

Časopisni glasovi o Abesiniji. Evropsko časopisje se je v minulem tednu razpisalo o Abesiniji. Predvsem je prodrlo iz časopisja v javnost, kaj da zahteva Anglija od Italije za priznanje zasedbe Abesinije po Italijanih. Angleži so se postavili na stališče, da mora ukiniti Italija vse utrdbe na libijsko-egiptski meji v severni Afriki, kjer meji italijanska kolonija Libija na Egipt, ki je pod angleškim pokroviteljstvom. Drugi pogoj priznanja je, da Italija ne sme utrjevati meje med Sudanom, ki je angleška kolonija, in med italijansko

Abesinijo. — Angleški listi so najbrž Mussoliniju na klubost obelodanili vest, da je Italija ponudila pregnanemu abesinskemu negušu ali cesarju, naj se vrne nazaj v domovino, kjer bo vladal in plesal kot kralj po muziki, katero bodo godli Italijani. Ker je stari neguš to ponudbo odklonil, je Mussolini ponudil čast abesinskega kralja abesinskemu prestolonasledniku, ki živi v Palestini, in tudi ta se je zahvalil za prestol, s katerega so napodili Heile Selasija.

Prekucije v Iraku. Po vojni so osnovali Angleži v Mezopotamiji v osrednji Aziji državo Irak z glavnim mestom Bagdad. Nad Irakom držijo Angleži svojo mogočno roko in to radi bogatih tamošnjih petrolejskih vrelcev, ki se iztekajo v angleške čistilnice, iz katerih dobiva angleško brodogradnja v Sredozemskem morju pogonsko in drugo olje. V Iraku so imeli od ustvaritve

države do pred letom vlado, ki je vsikdar storila to, kar so hoteli Angleži. — Pred enim letom se je polastil vlade v Iraku general Bekir Sidki, ki je po rodu Kurd. Dal je umoriti vladnega predsednika z ministri vred in je sam zavladal ter je začel vleči z Nemčijo in Italijo, katerima bi tudi bili iraški petrolejski vrelci prav dobro došli. Angleži so koj videli, kdo je posadil Kurda Sidkija na prestol in niso mirovali, dokler niso zanetili novo revolucijo, koje smrtna žrtev je postal prijatelj Nemcev in Italijanov Sidki, njegovo 19 letno ženo, ki je bila tudi v službi Nemčije, so pa zaprli. Po želji Anglije je prevzel sedaj vajeti vlade v Iraku stari angleški prijatelj Džemal paša in s tem je iraško sirovo olje zopet sigurno, da bo nemoteno polnilo angleška skladišča. — Ta nesrečni petrolej, koliko žrtev je že zahteval in koliko vojn je že bilo zaradi te umazane tekočine!

Žepne svetilke

Izdeluje edino domača tvornica

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb, Koturaška 69

poročajo, da imajo ljudje prav slabo obleko, prav mnogi hodijo v cunjah. V Rusiji ni dovolj sukna ne platna ne druge tkanine za obleke. Tudi krojačev, ki bi bili izučeni in poštene v delu, je prav malo. O teh razmerah piše boljševiški list »Čeljabinski rabočij«: »Krojaške delavnice so v predmestjih in nameščene v kletnih prostorih. Treba je poguma, da se naroči delo v takšnih delavnicah. Obleka se izdeluje nemarno in slabo. Če gre po sreči, dobiš naročeno obleko čez dva meseca. Ko jo oblečeš, se ti poda kot vreča ali pa je tako ozka, da je ne moreš nositi. Neki delavec je mislil, da bo dobil boljšo obleko, če plača dvojno ceno; ko pa je dobil izdelano obleko, je bila za nič: eden rokav je bil zložen iz treh tkanin. V delavnicah tudi prav mnogo izgine. Često-krat dobi naročnik obleke odgovor: Sukrjo boste dobili, hlače pa so izginile.« Le-za ilustracija iz boljševiškega »raja«!

Krepek kmečki odgovor. Mehiški katoličani se hrabro in vztrajno borijo za zopetno otvoritev cerkva, ki jih je zaprla framasonska-komunistična nasilnost. Šest tisoč mehiških katoličanov iz Queretara je nedavno organiziralo romanje v mesto Mehiko. Imeli so namen, da bi se obrnili naravnost na predsednika države Lazarja Cardenas, naj jim dovoli otvoritev zaprtih cerkva. Predsednik Cardenas jih v svoji veliki »demokraciji« ni hotel sprejeti. Sprejel jih je njegov tajnik, ki je hotel ljudem dopovedati, da se takšna stvar ne da urediti v par urah. Nato mu je neki navzoči kmet mirno odgovoril: »Povejte nam, kako je bilo mogoče, da so Osorniovi banditi zaprli naše cerkve tekom 30 minut, zakaj pa jih sedanje oblasti niso mogle po zakonu odpreti v 20 mesecih?!«

Mati petih duhovnikov. Pred nekaj časa je umrla v Pont-l'Abbé na Francoskem gospa Fevrier. S svojim možem, ki je umrl leta 1914, je imela 12 otrok. Izmed teh je pet postalo duhovnikov, tri pa so postale redovnice. Ko je umrla, se je njene pogreba udeležilo vseh pet sinov-duhovnikov, ki so darovali sv. mašo za pokojno blago mater.

Misijska razstava na velesojmu. Na ljubljanskem velesojmu bo od 1. do 12. septembra velika misijska razstava. Prikazana bo Indija, kje delujejo naši jezuitski misijonarji, ki imajo tam svoj »Bengalski misijon«. Razstava bo nekaj novega in izvirnega. Aranžira jo misijonar o. Anton Vizjak D. J., ki je bil sam v Indiji in pozna vse okoliščine po lastnih doživetjih. Na razstavi bodo tudi trije bronasti zvonovi, ki jih po razstavi pošljemo kot slovenski dar našim misijonarjem v Ragapur v Indiji, kjer deluje Ljubljanski o. Stanko Poderžaj D. J. Toplo vabimo vse misijonske prijatelje, da obiščejo to razstavo bodisi posamezno ali v skupinah. Pojasnila daje: Bengalski misijon D. J., Ljubljana, Zrinjskega 9.

SLOVENSKI DIJAKI!

Kupujte šolske potrebščine v narodni trgovini — Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Proslava 10 letnice Rafaelove družbe.

Minister dr. Korošec in dva škofa med izseljenci na Brezjah

»Rafaelova družba« v Ljubljani, ki se briga že precej let za naše izseljence, je slavila zadnjo nedeljo svoj desetletni jubilej na Brezjah in v ponedeljek 23. avgusta je imela svoj veliki kongres v Ljubljani. Slavnosti na Brezjah so se udeležili izseljenci iz Holandije ter Francije.

Pri Mariji Pomagaj je bila služba božja na prostem in se je je udeležilo 4000 ljudi. Sv. mašo je daroval belgrajski nadškof dr. Ujčič. Cerkveni govor je imel ljubljanski škof dr. Rožman.

Po službi božji je otvoril predsednik Rafaelove družbe p. K. Zakrajšek slavnostno zborovanje, naglašajoč poslanstvo, ki ga vrši Rafaelova družba med brati in sestrami na tujih tleh. Ob koncu pozdravnih besed se je predsednik zahvalil vsem, ki so družbo podpirali v njenem stremljenju. Zahvala je veljala predvsem škofu dr. G. Rožmanu in našemu nadpastirju dr. Tomažiču, ki se radi boleznimi slavlja ni mogel udeležiti in je bil njegov zastopnik belgrajski nadškof dr. Ujčič. Posebno iskreno zahvalo je izrekel p. Zakrajšek voditelju slovenskega naroda dr. Korošcu. Pozdrav dr. Korošcu je bil spremljan od na-

vdušenih živijo-klicev. Po govoru g. predsednika je zaigrala godba državno himno in za tem je imel na rojake, ki živijo v tujini, a so obiskali domovino, prirčen nagovor g. minister dr. Korošec s končnim željo, da bi bilo rojakom bivanje v domovini prijetno in da bi ponesli iz stare domovine najlepše spomine.

Govoru dr. Korošca so sledila dolgotrajna pritrjevanja. Godba je zaigrala »Hej Slovenci«, ki jo je pela vsa množica.

Sledili so krajši pozdravni govori zastopnika županske zveze, ameriških in primorskih izseljencev.

Najganljivejši prizor vse prireditve je bil nastop 15 letnega Slavka Gregorčič, ki je prvič videl domovino svojega očeta in matere, ni obiskoval slovenske šole in so ga naučili dobri starši rodnega jezika, v katerem je nagovoril zbrane.

Besede tega fanta so ganile vse od škofov in ministra do najbolj priprostega izseljenca. Ganljivemu prizoru je sledilo še nekaj pozdravnih besed, na kar je izročil minister dr. Korošec predsedniku Rafaelove družbe k desetletnemu jubileju darilo 10.000 din.

nistrstvo. General Pariani, državni podtajnik v tem ministrstvu, je izdal ukaz na vse poveljnike vojnih zborov, da naj nastopijo proti preklinjanju. Kletev je dokaz, da dotičniku manjka samozatajevanja, da je nesposoben za pravo izražanje, da je surov. Vsak vojak, kogar se zaloti pri kletvi, naj se prvič opomni, potem pa kaznuje. V vojašnicah morajo biti postavljeni vidni napisi: »Kletev ponižuje, prepovedana je s kazenskim zakonom in s službenimi pravili.« Vojaški duhovniki morajo tudi vojakom, zlasti v početku njihove službe, predavati proti preklinjanju, da izkoreninijo to grdo navado. Bilo bi dobro in potrebno, ako bi se tudi v naših krajih začela organizirana borba zoper to ostudno navado, ki se vedno bolj razširja.

Boljševiški raj brez obleke. V boljševiškem raju bodo ljudje kmalu hodili v takšni obleki, kot sta jo imela Adam in Eva po grehu: pokrivati bodo morali telesno nagoto z drevesnim listjem, če jim bo na razpolago. Obiskovalci boljševiške Rusije

Proti preklinjanju! Preklinjanje ni samo slaba navada, marveč je po svojem predmetu greh, čigar težino povečuje okolnost pohujševanja drugih, zlasti še otrok. Kakor ptica poje, tako uči mlade svoje. Na Hrvatskem vodijo zadnji čas na poziv zagrebskega nadškofa-koadjutorja dr. Stepinca energično borbo zoper kletev in psovko. V tej borbi, ki je borba za ljudsko kulturo, se posebno živahno udejstvujejo kršćanske organizacije. Tudi na Italijanskem se vodi ta kulturna borba. Tistim, ki hočejo iztrebiti med ljudstvom to grdo navado, se je zadnji čas tudi pridružilo italijansko vojno mi-

Krasne ilustrirane poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda so najcenejše dopisovanje za vsakogar. Na vsaki pošti samo en dinar

Abesinijo. — Angleški listi so najbrž Mussoliniju na klubost obelodanili vest, da je Italija ponudila pregnanemu abesinskemu negušu ali cesarju, naj se vrne nazaj v domovino, kjer bo vladal in plesal kot kralj po muziki, katero bodo godli Italijani. Ker je stari neguš to ponudbo odklonil, je Mussolini ponudil čast abesinskega kralja abesinskemu prestolonasledniku, ki živi v Palestini, in tudi ta se je zahvalil za prestol, s katerega so napodili Heile Selasija.

Prekucije v Iraku. Po vojni so osnovali Angleži v Mezopotamiji v osrednji Aziji državo Irak z glavnim mestom Bagdad. Nad Irakom držijo Angleži svojo mogočno roko in to radi bogatih tamošnjih petrolejskih vrelcev, ki se iztekajo v angleške čistilnice, iz katerih dobiva angleško brodogradnja v Sredozemskem morju pogonsko in drugo olje. V Iraku so imeli od ustvaritve

države do pred letom vlado, ki je vsikdar storila to, kar so hoteli Angleži. — Pred enim letom se je polastil vlade v Iraku general Bekir Sidki, ki je po rodu Kurd. Dal je umoriti vladnega predsednika z ministri vred in je sam zavlada ter je začel vleči z Nemčijo in Italijo, katerima bi tudi bili iraški petrolejski vrelci prav dobro došli. Angleži so koj videli, kdo je posadil Kurda Sidkija na prestol in niso mirovali, dokler niso zanetili novo revolucijo, koje smrtna žrtev je postal prijatelj Nemcev in Italijanov Sidki, njegovo 19 letno ženo, ki je bila tudi v službi Nemčije, so pa zaprli. Po želji Anglije je prevzel sedaj vajeti vlade v Iraku stari angleški prijatelj Džemal paša in s tem je iraško sirovo olje zopet sigurno, da bo nemoteno polnilo angleška skladišča. — Ta nesrečni petrolej, koliko žrtev je že zahteval in koliko vojn je že bilo zaradi te umazane tekočine!

Žepne svetilke

Izdeluje edino domača tvornica

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb, Koturaška 69

poročajo, da imajo ljudje prav slabo obleko, prav mnogi hodijo v cunjah. V Rusiji ni dovolj sukna ne platna ne druge tkanine za obleke. Tudi krojačev, ki bi bili izučeni in poštene v delu, je prav malo. O teh razmerah piše boljševiški list »Čeljabinski rabočij«: »Krojaške delavnice so v predmestjih in nameščene v kletnih prostorih. Treba je poguma, da se naroči delo v takšnih delavnicah. Obleka se izdeluje nemarno in slabo. Če gre po sreči, dobiš naročeno obleko čez dva meseca. Ko jo oblečeš, se ti poda kot vreča ali pa je tako ozka, da je ne moreš nositi. Neki delavec je mislil, da bo dobil boljšo obleko, če plača dvojno ceno; ko pa je dobil izdelano obleko, je bila za nič: eden rokav je bil zložen iz treh tkanin. V delavnicah tudi prav mnogo izgine. Često-krat dobi naročnik obleke odgovor: Sukrjo boste dobili, hlače pa so izginile.« Le-za ilustracija iz boljševiškega »raja«!

Krepek kmečki odgovor. Mehiški katoličani se hrabro in vztrajno borijo za zopetno otvoritev cerkva, ki jih je zaprla framasonska-komunistična nasilnost. Šest tisoč mehiških katoličanov iz Queretara je nedavno organiziralo romanje v mesto Mehiko. Imeli so namen, da bi se obrnili naravnost na predsednika države Lazarja Cardenas, naj jim dovoli otvoritev zaprtih cerkva. Predsednik Cardenas jih v svoji veliki »demokraciji« ni hotel sprejeti. Sprejel jih je njegov tajnik, ki je hotel ljudem dopovedati, da se takšna stvar ne da urediti v par urah. Nato mu je neki navzoči kmet mirno odgovoril: »Povejte nam, kako je bilo mogoče, da so Osorniovi banditi zaprli naše cerkve tekom 30 minut, zakaj pa jih sedanje oblasti niso mogle po zakonu odpreti v 20 mesecih?!«

Mati petih duhovnikov. Pred nekaj časa je umrla v Pont-l'Abbé na Francoskem gospa Fevrier. S svojim možem, ki je umrl leta 1914, je imela 12 otrok. Izmed teh je pet postalo duhovnikov, tri pa so postale redovnice. Ko je umrla, se je njene pogreba udeležilo vseh pet sinov-duhovnikov, ki so darovali sv. mašo za pokojno blago mater.

Misijska razstava na velesojmu. Na ljubljanskem velesojmu bo od 1. do 12. septembra velika misijska razstava. Prikazana bo Indija, kje delujejo naši jezuitski misijonarji, ki imajo tam svoj »Bengalski misijon«. Razstava bo nekaj novega in izvirnega. Aranžira jo misijonar o. Anton Vizjak D. J., ki je bil sam v Indiji in pozna vse okoliščine po lastnih doživljajih. Na razstavi bodo tudi trije bronasti zvonovi, ki jih po razstavi pošljemo kot slovenski dar našim misijonarjem v Ragapur v Indiji, kjer deluje Ljubljanski o. Stanko Poderžaj D. J. Toplo vabimo vse misijonske prijatelje, da obiščejo to razstavo bodisi posamezno ali v skupinah. Pojasnila daje: Bengalski misijon D. J., Ljubljana, Zrinjskega 9.

SLOVENSKI DIJAKI!

Kupujte šolske potrebščine v narodni trgovini — Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Proslava 10 letnice Rafaelove družbe.

Minister dr. Korošec in dva škofa med izseljenci na Brezjah

»Rafaelova družba« v Ljubljani, ki se briga že precej let za naše izseljence, je slavila zadnjo nedeljo svoj desetletni jubilej na Brezjah in v ponedeljek 23. avgusta je imela svoj veliki kongres v Ljubljani. Slavnosti na Brezjah so se udeležili izseljenci iz Holandije ter Francije.

Pri Mariji Pomagaj je bila služba božja na prostem in se je udeležilo 4000 ljudi. Sv. mašo je daroval belgrajski nadškof dr. Ujčić. Cerkveni govor je imel ljubljanski škof dr. Rožman.

Po službi božji je otvoril predsednik Rafaelove družbe p. K. Zakrajšek slavnostno zborovanje, naglašajoč poslanstvo, ki ga vrši Rafaelova družba med brati in sestrami na tujih tleh. Ob koncu pozdravnih besed se je predsednik zahvalil vsem, ki so družbo podpirali v njenem stremljenju. Zahvala je veljala predvsem škofu dr. G. Rožmanu in našemu nadpastirju dr. Tomažiču, ki se radi boleznimi slavlja ni mogel udeležiti in je bil njegov zastopnik belgrajski nadškof dr. Ujčić. Posebno iskreno zahvalo je izrekel p. Zakrajšek voditelju slovenskega naroda dr. Korošcu. Pozdrav dr. Korošcu je bil spremljan od na-

vdušenih živijo-klicev. Po govoru g. predsednika je zaigrala godba državno himno in za tem je imel na rojake, ki živijo v tujini, a so obiskali domovino, prirčen nagovor g. minister dr. Korošec s končnim željo, da bi bilo rojakom bivanje v domovini prijetno in da bi ponesli iz stare domovine najlepše spomine.

Govoru dr. Korošca so sledila dolgotrajna pritrjevanja. Godba je zaigrala »Hej Slovenci«, ki jo je pela vsa množica.

Sledili so krajši pozdravni govori zastopnika Županske zveze, ameriških in primorskih izseljencev.

Najganljivejši prizor vse prireditve je bil nastop 15 letnega Slavka Gregorčič, ki je prvič videl domovino svojega očeta in matere, ni obiskoval slovenske šole in so ga naučili dobri starši rodnega jezika, v katerem je nagovoril zbrane.

Besede tega fanta so ganile vse od škofov in ministra do najbolj priprostega izseljenca. Ganljivemu prizoru je sledilo še nekaj pozdravnih besed, na kar je izročil minister dr. Korošec predsedniku Rafaelove družbe k desetletnemu jubileju darilo 10.000 din.

nistrstvo. General Pariani, državni podtajnik v tem ministrstvu, je izdal ukaz na vse poveljnike vojnih zborov, da naj nastopijo proti preklinjanju. Kletev je dokaz, da dotičniku manjka samozatajevanja, da je nesposoben za pravo izražanje, da je surov. Vsak vojak, kogar se zaloti pri kletvi, naj se prvič opomni, potem pa kaznuje. V vojašnicah morajo biti postavljeni vidni napisi: »Kletev ponižuje, prepovedana je s kazenskim zakonom in s službenimi pravili.« Vojaški duhovniki morajo tudi vojakom, zlasti v početku njihove službe, predavati proti preklinjanju, da izkoreninijo to grdo navado. Bilo bi dobro in potrebno, ako bi se tudi v naših krajih začela organizirana borba zoper to ostudno navado, ki se vedno bolj razširja.

Boljševiški raj brez obleke. V boljševiškem raju bodo ljudje kmalu hodili v takšni obleki, kot sta jo imela Adam in Eva po grehu: pokrivati bodo morali telesno nagoto z drevesnim listjem, če jim bo na razpolago. Obiskovalci boljševiške Rusije

Proti preklinjanju! Preklinjanje ni samo slaba navada, marveč je po svojem predmetu greh, čigar težino povečuje okolnost pohujševanja drugih, zlasti še otrok. Kakor ptica poje, tako uči mlade svoje. Na Hrvatskem vodijo zadnji čas na poziv zagrebskega nadškofa-koadjutorja dr. Stepinca energično borbo zoper kletev in psovko. V tej borbi, ki je borba za ljudsko kulturo, se posebno živahno udeležujejo kršćanske organizacije. Tudi na Italijanskem se vodi ta kulturna borba. Tistim, ki hočejo iztrebiti med ljudstvom to grdo navado, se je zadnji čas tudi pridružilo italijansko vojno mi-

Krasne ilustrirane poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda so najcenejše dopisovanje za vsakogar. Na vsaki pošti samo en dinar